

DC

VERTIGO

NO. 7

OCT 95

\$2.50 US

\$3.50 CAN

£1.50 UK

SUGGESTED
FOR MATURE
READERS

NAKED CITY PART 3 OF 3

PREACHER™

ДЛЯ ДАРОСЛЫХ

COMICS
BY
КОМІКСЫ ПА-БЕЛАРУСКУ

Прапаведнік
№7

Тэраклад:
Артур Барадачоў
Афармленне:
Сяргей Козыраў

vk.com/comics_by

GARTH ENNIS • STEVE DILLON

Даруйбожа, КАЛЬТРЭЙН!
Што ж ты нарабіў?

Нядзіўна, што ён не мог
дастаць маркітаванае піва
з халадзільніка...

ГЭЙ, ТЫ,
УНУТРЫ!

Гэта лейтэнант Морын Райберг
з паліцэйскага кіраўніцтва Нью-Ёрка!
Ты цалкам абкружаны!

Кінь усю зброю, якая знаходзіцца
ў тваім распараджэнні, і выходзь з будынка
з узнятымі рукамі - так, каб мы іх бачылі!

Неймаверны
лайнюк!

Ён мяне падста -а -а -а -а!!!

Вам не здалося,
што фіранка ледзь
варухнулася?

Не. Спадзяюся, гэтая твая
інфармацыя будзе дакладнай,
Тул. Інакш мы будзем выглядаць
натуральнымі ідыётамі.

І дзе, адкажы-
це калі ласка,
аператыўнікі?

Яны едуць,
мэм.

Яны едуць - яны
едуць... яны заўсёды
едуць!

Аааай-й-й...

Так. Гэтага са мной
даўнютка не адбывалася.

Божухна,
Сай...

За што?

Выходзь ці мы
пачнем страляць!

СМУТАК ПАЛІЦЭЙСКАГА

GARTH ENNIS

WRITER

STEVE DILLON

ARTIST

MATT HOLLINGSWORTH - COLORIST

CLEM ROBINS - LETTERER

JULIE ROTTENBERG - ASSOC. EDITOR

STUART MOORE - EDITOR

PREACHER CREATED BY

GARTH ENNIS AND STEVE DILLON

PREACHER 7. October, 1995 published monthly by DC Comics, 1700 Broadway, New York, NY 10019. POSTMASTER: Send address changes to PREACHER, DC Comics Subscriptions, P.O. Box 0528, Baldwin, NY 11510. Annual subscription rate \$30.00. Canadian subscribers must add \$8.00 for postage and GST. GST # is R125921072. All foreign countries must add \$8.00 for postage. U.S. funds only. Subscriptions to this title are offered only to readers who attest they are 18 years of age or older, or with written parental approval to readers under 18 years of age. Copyright © 1995 Garth Ennis and Steve Dillon. All Rights Reserved. All characters featured in this issue, the distinctive likenesses thereof, and all related indicia are trademarks of Garth Ennis and Steve Dillon. Vertigo is a trademark of DC Comics. The stories, characters and incidents mentioned in this magazine are entirely fictional. For advertising space contact: Tom Ballou, (212) 636-5520. Printed on recyclable paper. Printed in Canada. DC Comics. A division of Warner Bros.—A Time Warner Entertainment Company

Прабач, Цюліп.
Напэўна, гэта стала для
цябе пачварным шокам.

А далей, баюся,
будзе толькі горш.

Ты ж памятаеш таго
серыйнага забойцу, пра
якога я пішу? Увогуле,
прабач мне маю шчы-
расць, але ён гэта я.

Найпрасцейшы
спосаб набыць
эксклюзіў – можаш у
гэта паверыць?

І, зразумела, няма аніякага
«Вялікага Чалавека». Гэтую
лухту я прыдумаў.

Твой дружа пайшоў у апар-
таменты нейкага **дэтэктыва**
Полі Брыджыса, які – як
ты магчыма памятаеш –
павінен высачыць і злавіць
нашага забойцу.

Н-на....
Н-н-нааа...

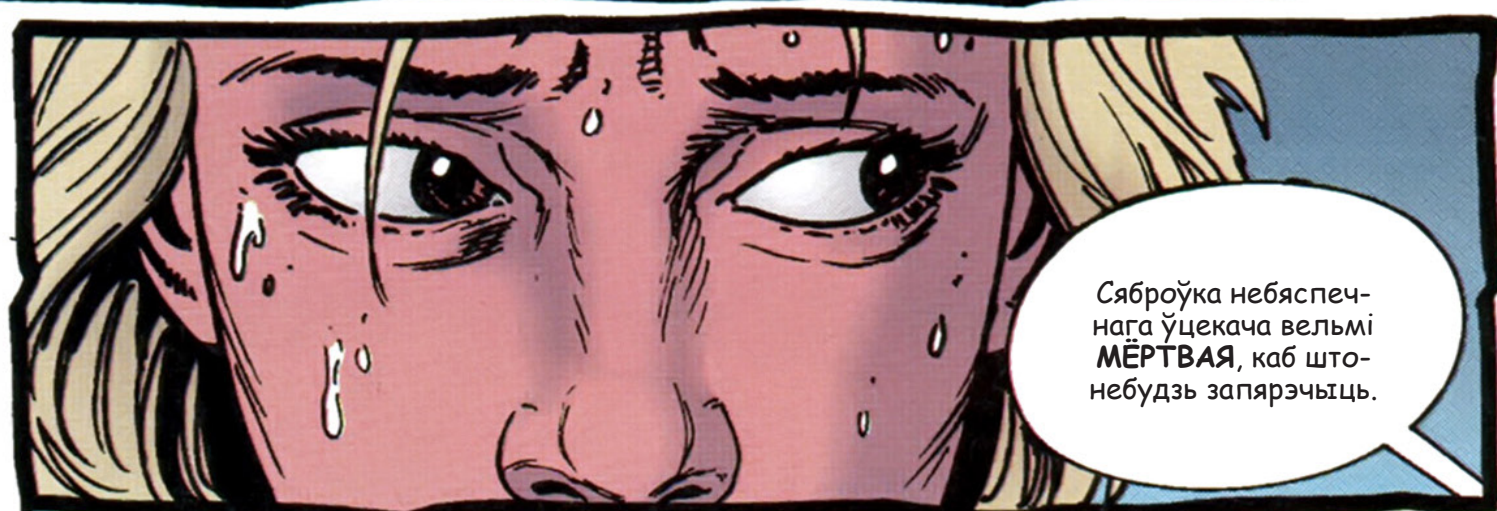

Навошта я зрабіў гэта? Ну, як толькі я
пачаў узломваць розныя базы звестак у
пошуках рэлігійных феноменаў, першае,
на што я натрапіў, была арыенціроўка
на Джэсі ў базе ФБР...

Прападобны Джэсі Кастар, Анівіль,
Тэхас. Знаходзіцца ў вышуку з моман-
ту таемнага выбуху ў царкве, у выніку
якога загінулі ўсе парафіяне. Таксама
рад цікавых дадатковых здарэнняў, у
выніку якіх забіта яшчэ некалькі тузінаў
паліцэйскіх і грамадзян.

Вось я і падумаў:
ўсё выдатна сыходзіцца.
Журналіст дастаўляе небя-
спечнага злачынца ў кватэру
копа-героя. Такім чынам, ён
па-за ўсялякімі падазрэннямі,
якія могуць узнікнуць у выніку
знаходжання ў ягонай кватэры
некалькіх **трупаў**...

Сяброўка небяспеч-
нага ўцекача вельмі
МЁРТВАЯ, каб што-
небудзь запырэчыць.

К-кээ...
с-сі...

Кэсідзі - самая
галоўная дэталі.

Мёртвыя целы ў кватэры журналіста
- справа рук неапазнанага забойцы,
які падарваў сябе, супраціўляючыся
пры арышце. «Я быў у сваякоў у
Бронксе, - заявіў рэпарцёр, - адкуль
мне было ведаць, што гэты маньяк
ператварыць маю хату ў камеру
катаванняў?»

Чаму-у?

Таму што гэта
фрайна.

Два гады таму я ехаў
дадому - п'яны - і збіў
нейкага хлопца. Я вылез з
машыны, каб дапамагчы,
і зразумеў, што забіў яго.
Вакол нікога не было. Ну я
скокнуў назад за руль і пагнаў
як звар'яцелы. І толькі праз
пяць хвілін зразумеў, што
задыхаюся ад рогату.

Таму што выйшаў
сухім з вады.

І я пачаў правяраць,
што яшчэ я магу зрабіць
безпакарана, і кож-
ны раз гэта было ўсё
забаўней і забаўней.

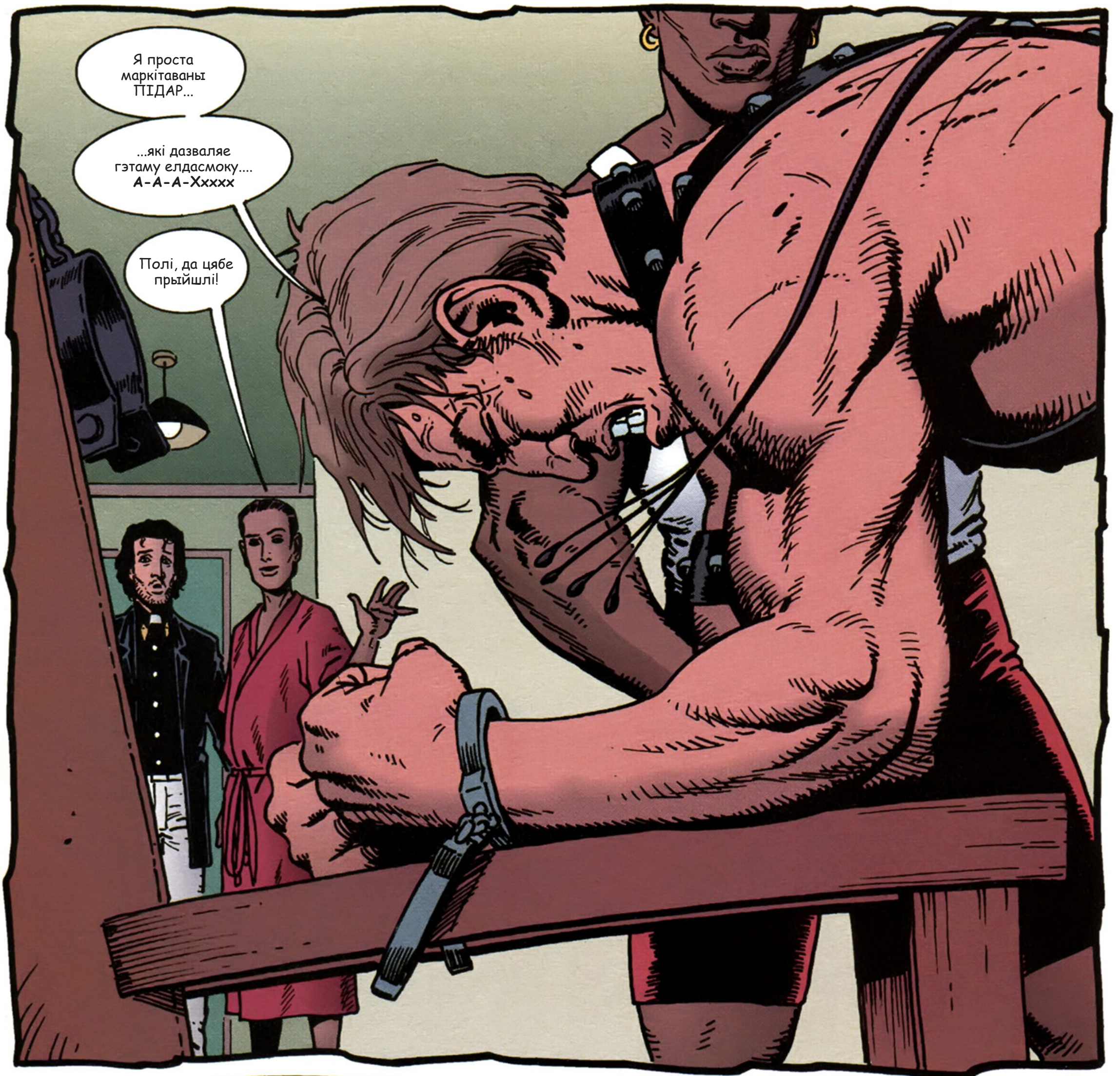
А чаго ты чакала? Лайновых
выказванняў пра тое, як татачка
гвалтаваў мяне ў дзяцінстве?
Ці выказванняў пра тое, што я
воўк - санітар чалавечтва?

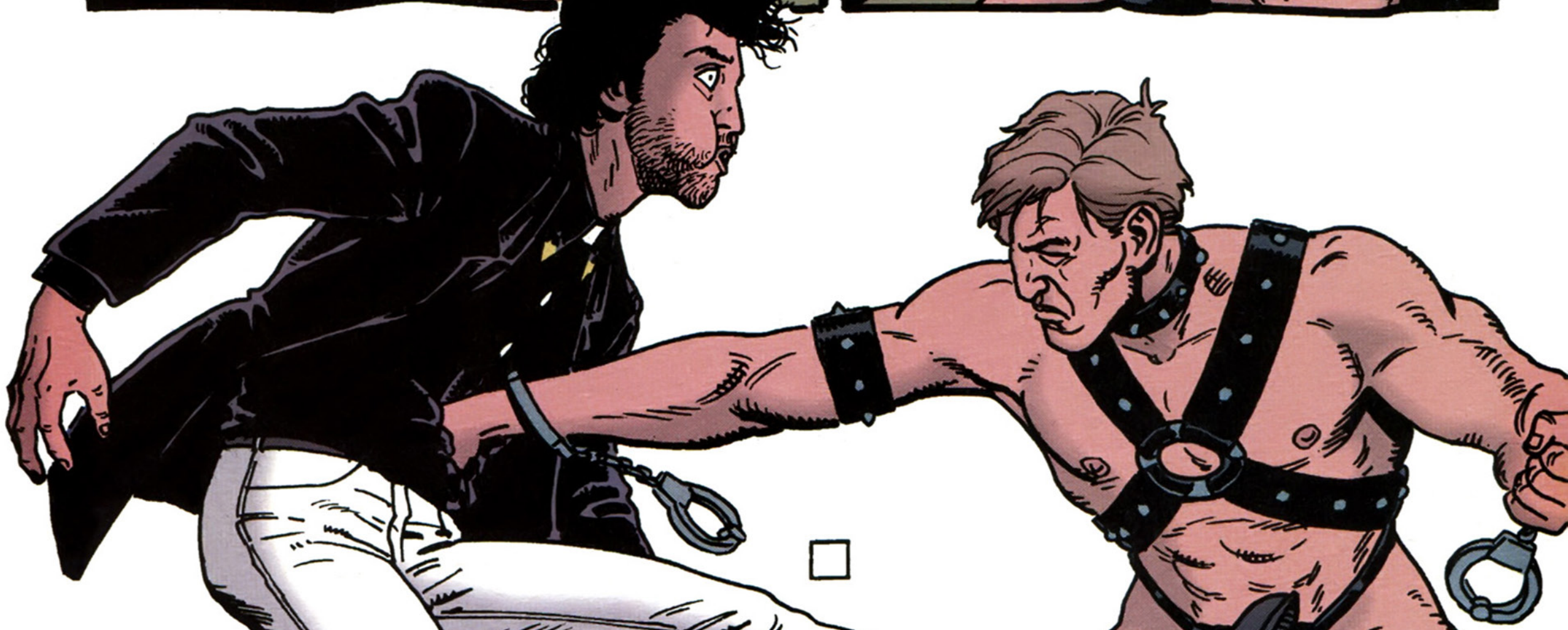
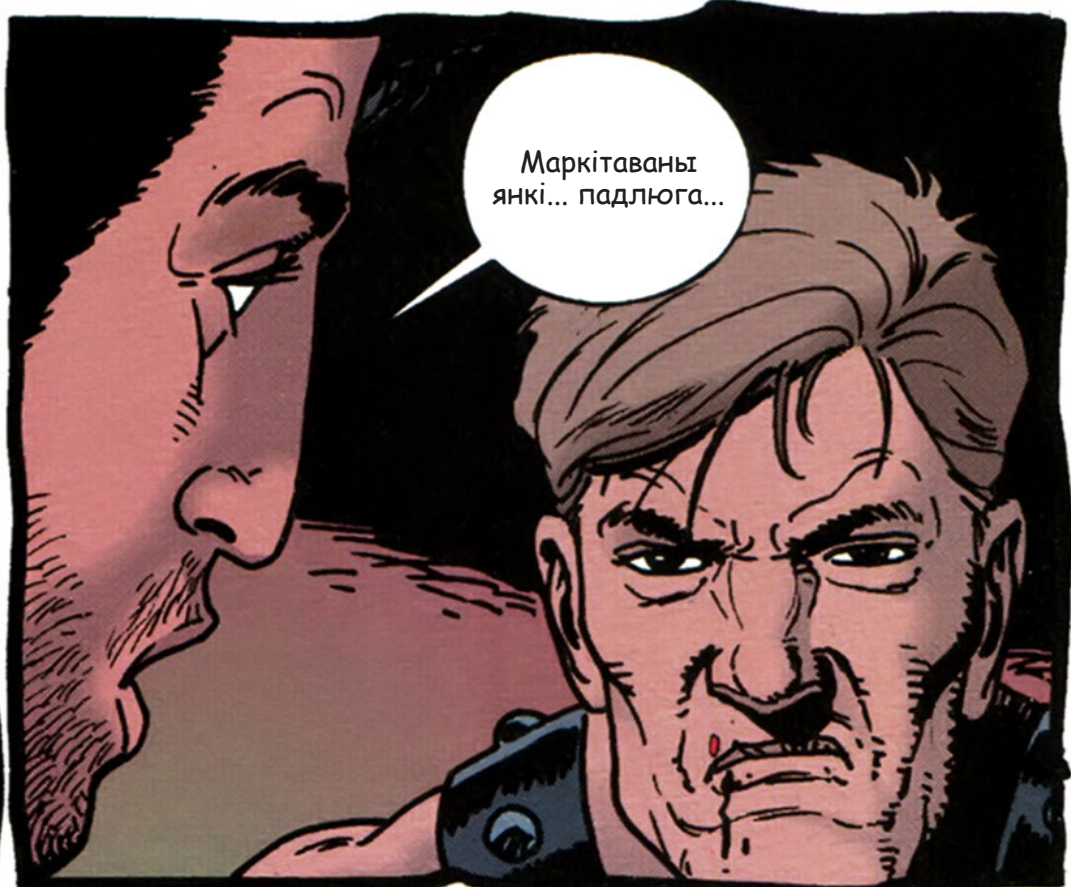

І пакажу табе, якімі
вясёлымі могуць быць
серыйныя забойствы.

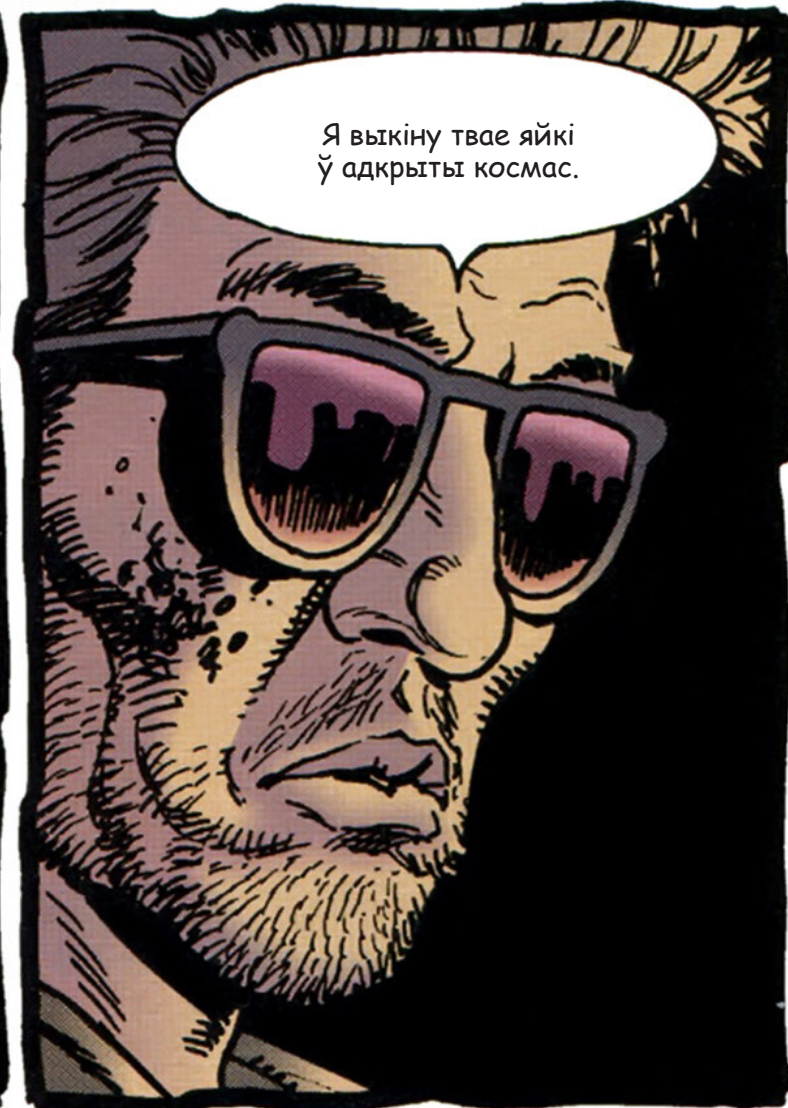
Увогуле, сядзі ціха,
а то прыбягуць копы і
схопаць Джэсі раней,
чым трэба. А я пайду
скажу Брыджысу, як
яму пашанцавала.

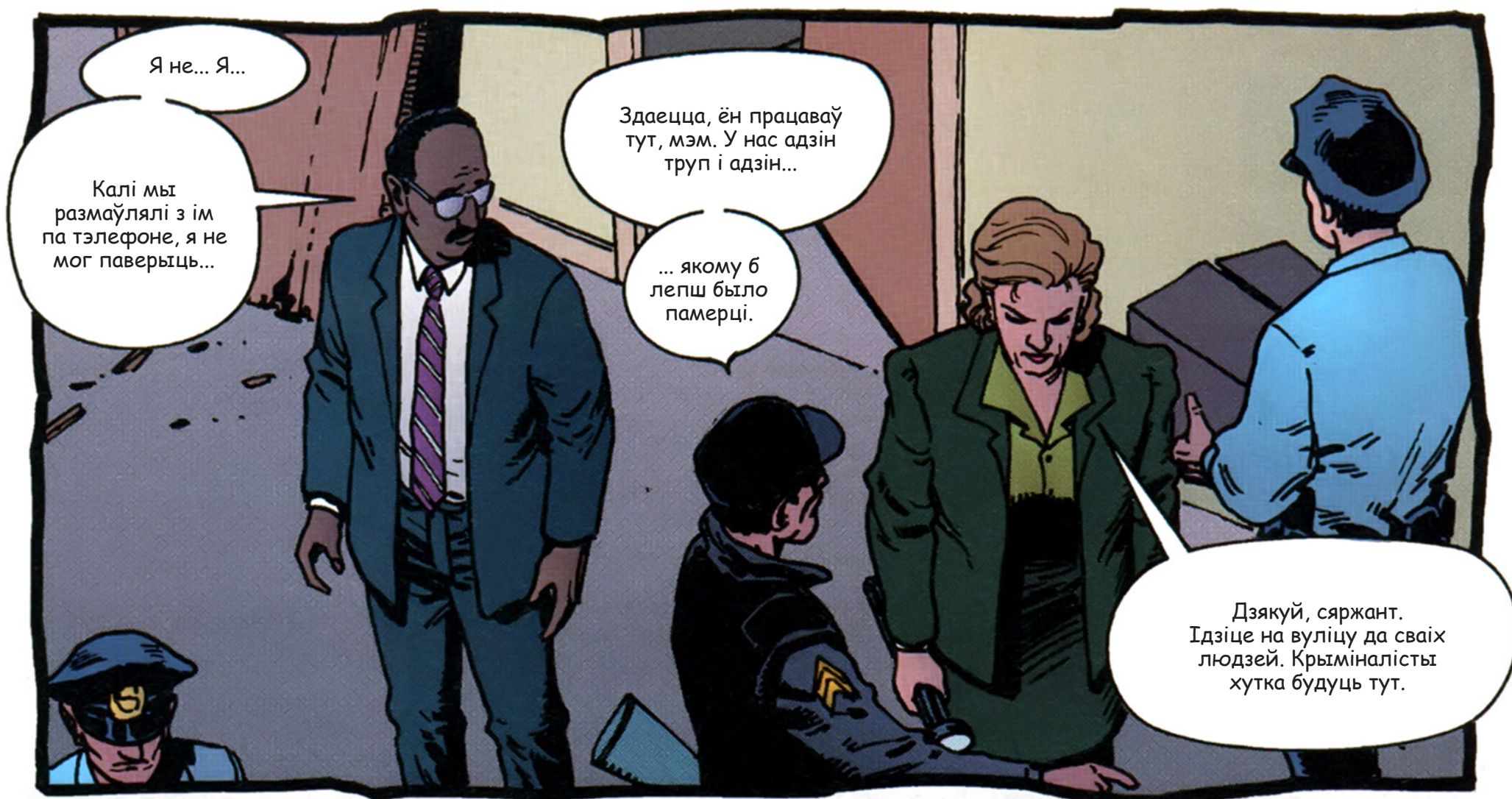
А потым паедзем
да маіх сяброў.
Я выцягну іх з
халадзільніка...

Увогуле, яны выцягнулі нож з горла мерцвяка, завярнулі труп у мяшок, а потым сталі рабіць стаўкі: выжыве другі ці не.

Высветлілася, што кватэра прыналежыць Саю Кальтэйн - таму самаму рэпарцёру, які сачыў за нашай справай. Талі, напэўна, развесяліцца, калі даведаецца, што гэты ўніклівы тып і ёсць галоўны падазроны.

Дэтэктыў Брыджэс не адказвае.

Не адказвае?

Але як так?
Ён жа захварэў - чаму яго няма дома?

І тут я разумею.

Калі Кальтэйн наступаў нам на пяты, ён ведае адрасы абодвух.

І, калі Талі дома, але ня можа адказаць...

Зараз жа накіруйце людзей у...

Якраз у гэты момант я выехаў на скрыжаванне...

І менавіта таму самы няўдачлівы коп у свеце павінен быў разабрацца ў гэтай справе самастойна.

Вох-х...

Раз...
Два...

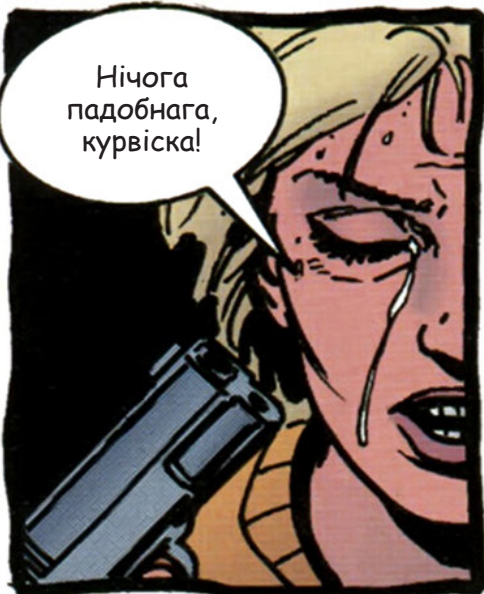
FIC

Во-о-о-о... нееее!

Не...

Нічого
падобнаго,
курвіска!

Ваф...
Тфа...

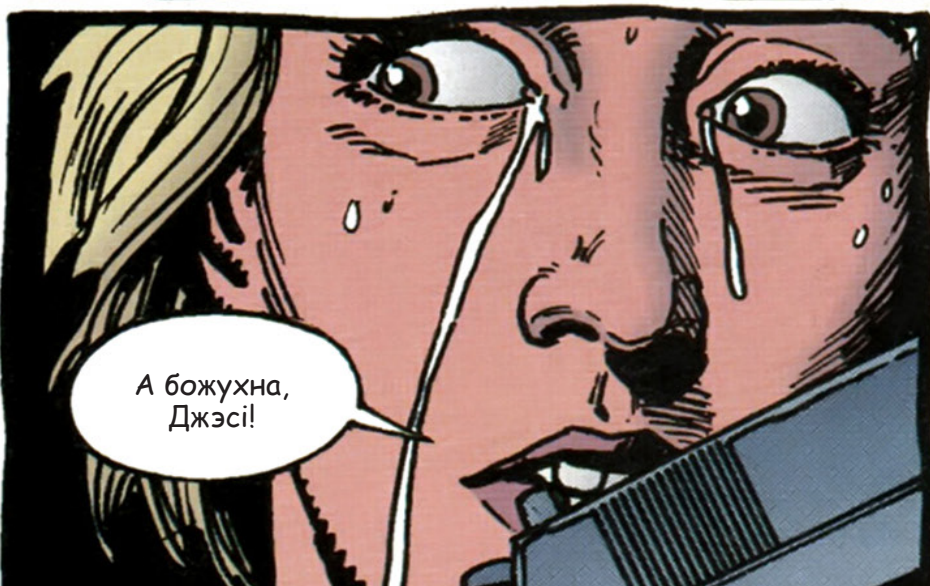
ТФЫЫЫЫ!

НННН!

Джэсі.

А божухна,
Джэсі!

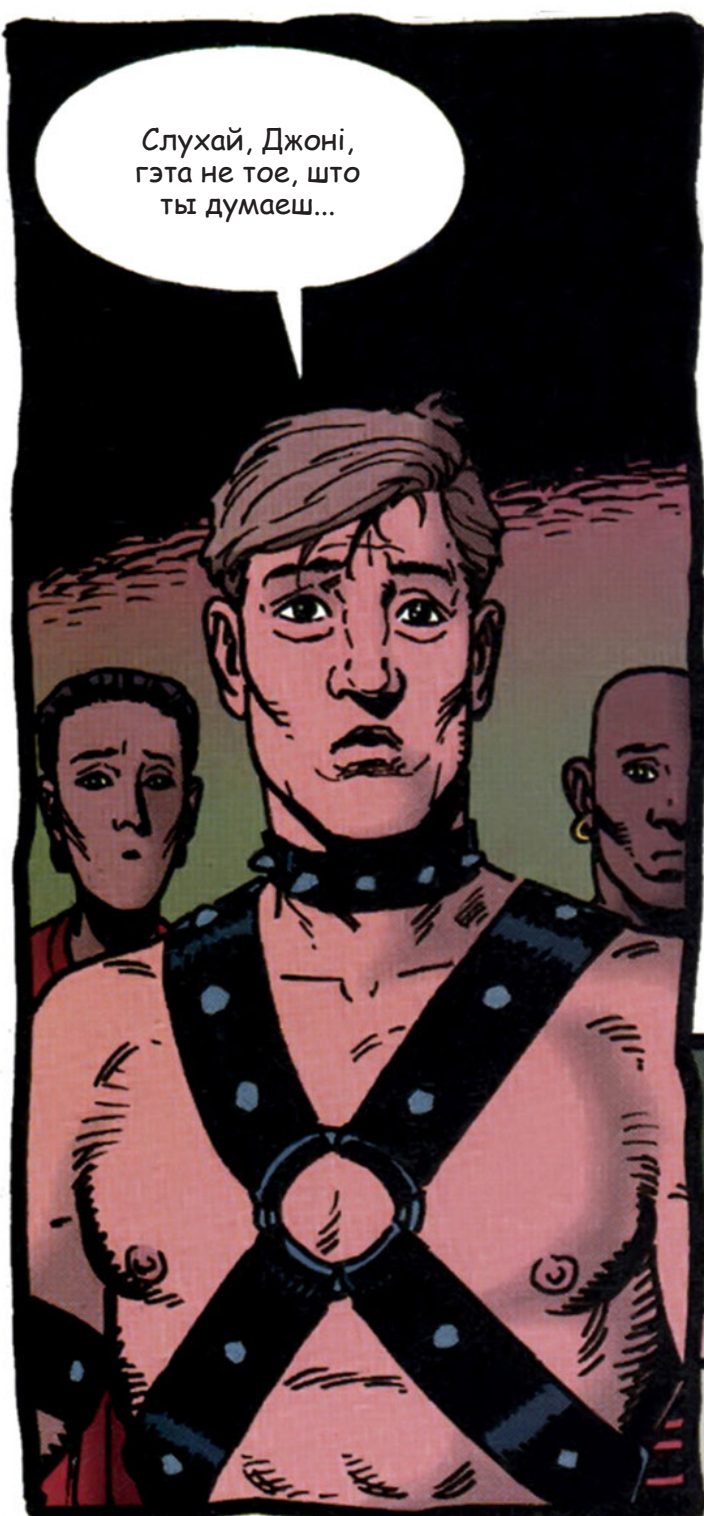

Не варушыцца!

Я выклікаў падмацаванне, выкарыстаўшы тэлефон-аўтамат, але відавочна было, што яны не паспеюць своєчасова. Я быў гатовы ўбачыць бойню, калі выбіваў дзверы...

Полі...?

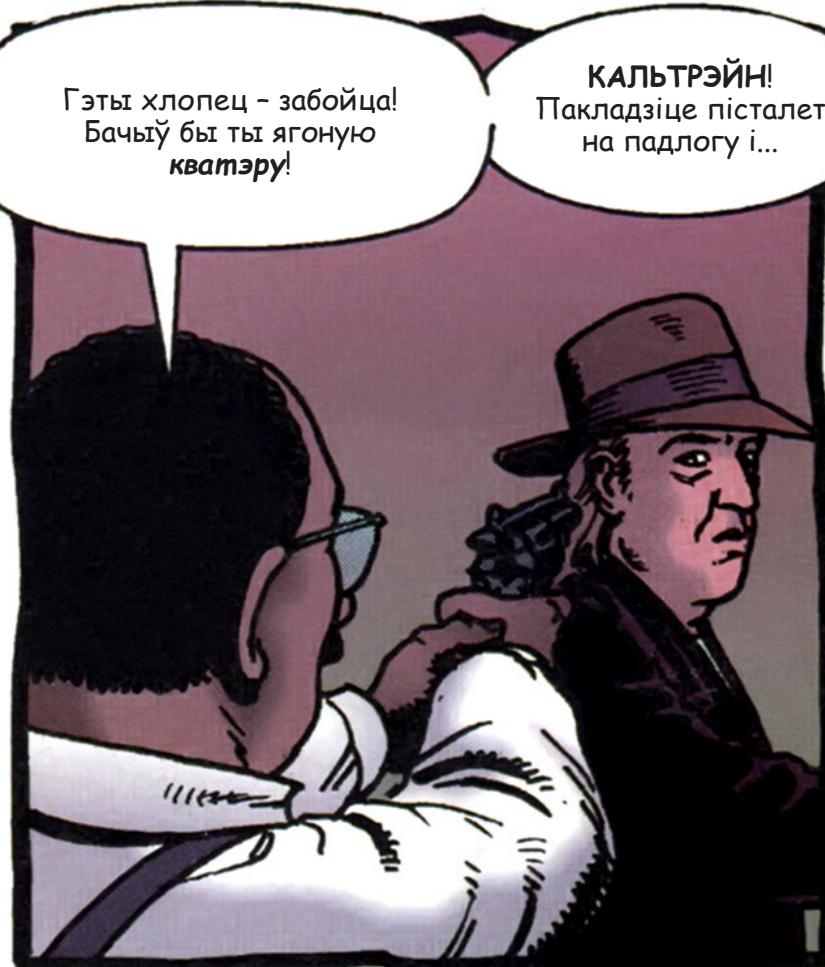
Слухай, Джоні, гэта не тое, што ты думаеш...

Але гэта было менавіта яно.

А Божухна!

Полі? Полі!

Гэты хлопец - забойца! Бачыў бы ты ягоную кватэру!

КАЛЬТРЭЙН!
Такладзіце пісталет на падлогу і...

Вой!

Паверце, вы не жадаеце ведаць, на чым я паслізнуўся. Дастаткова сказаць, што я схібіў апошні раз. Усе козыры былі ў Кальтрэйна.

Самы няўдачлівы коп у свеце загубіў і сябе, і свайго напарніка.

Дакладней, загубіў бы,
калі б не паспела кавалерыя.

А НУ ПРЫМІ АД ЯГО СВАЮ
МАРКІТАВАНУЮ ПУШКУ!

Я КАМУ КАЖУ!

Ааа!

ЦЮЛІТ!!!

Курва...

ЗДОХНІ!

А цяпер дай сюды.

Ты сапраўды коп?

Так...

Дай мне твой нумар тэлефона.

Выдатна. Мы з лэдзі сыходзім. Паспрабуй спыніць нас - вельмі пашкадуеш.

Я вам патэлефаную праз некалькі дзён, афіцэр... Тул. Хачу папрасіць вас зрабіць паслугу. Вам трэба мне дапамагчы - падабаецца вам гэта ці не. Але, з іншага боку, мне не падабаецца заставацца ў даўгу...

Вы герой.

Мае віншаванні.

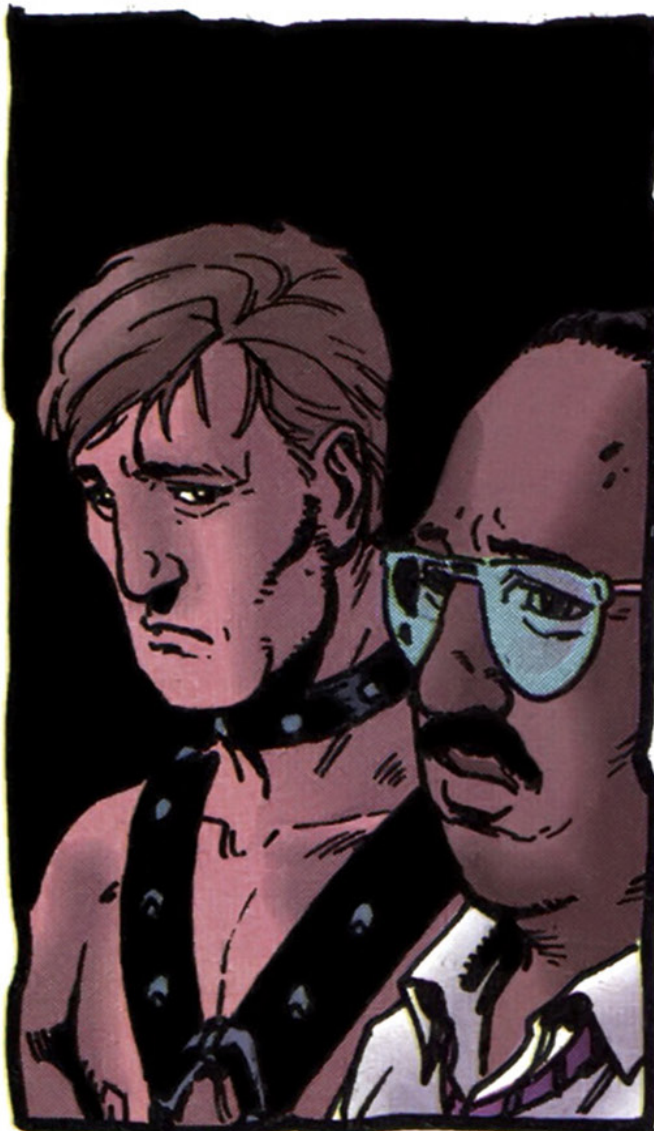
Хадзем, родная...

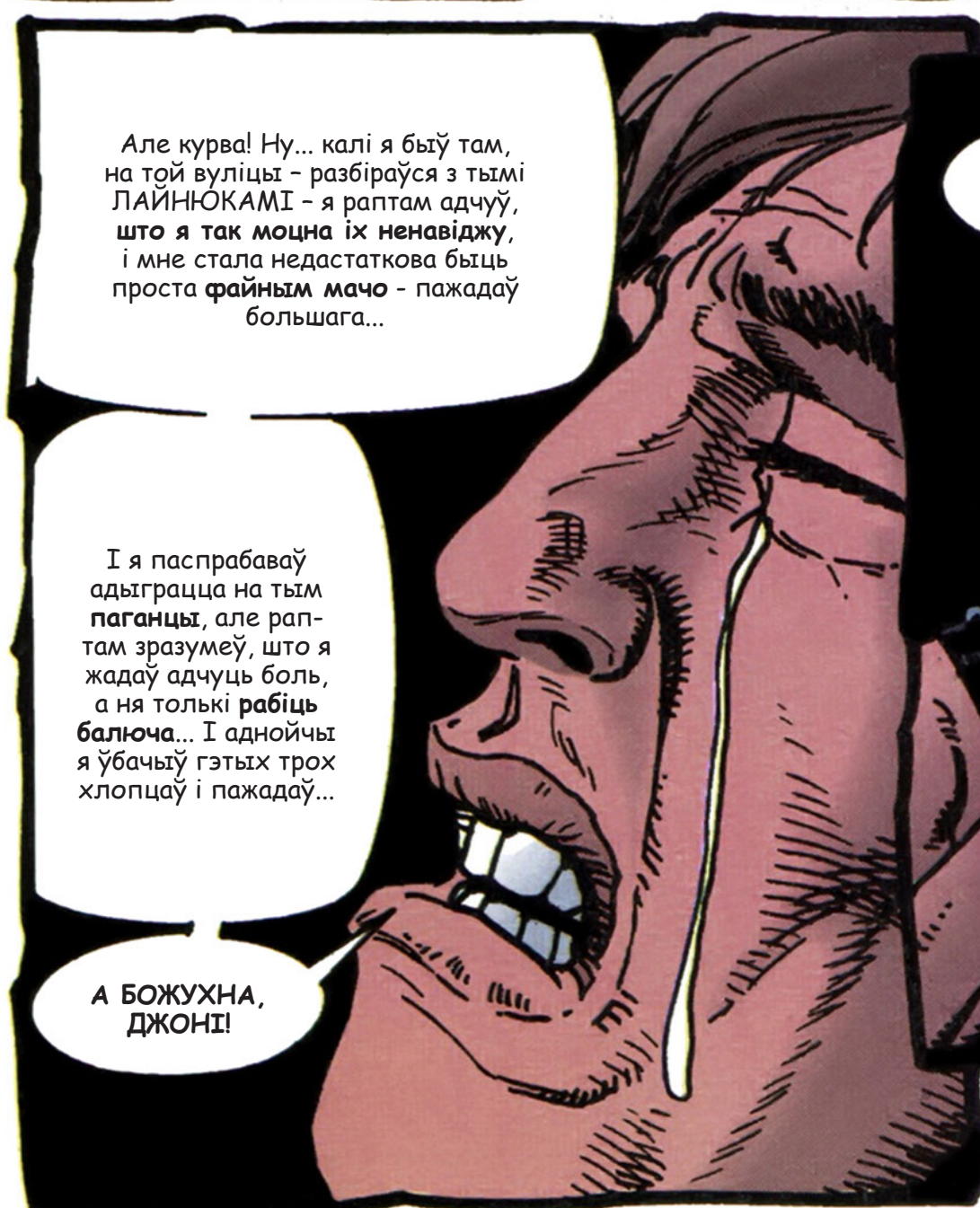
Нам **САПРАЎДЫ**
трэба ісці, Полі...

І калі яшчэ будзеш
арганізоўваць такія
вечарыны - ня клікай
нас, добра?

Полі... э-э... выправі мяне,
калі я памыляюся... але
ты, здаецца, ненавідзіш
геяў?

Так, Джоні, так!
Я іх сапраўды
цярпець не магу!

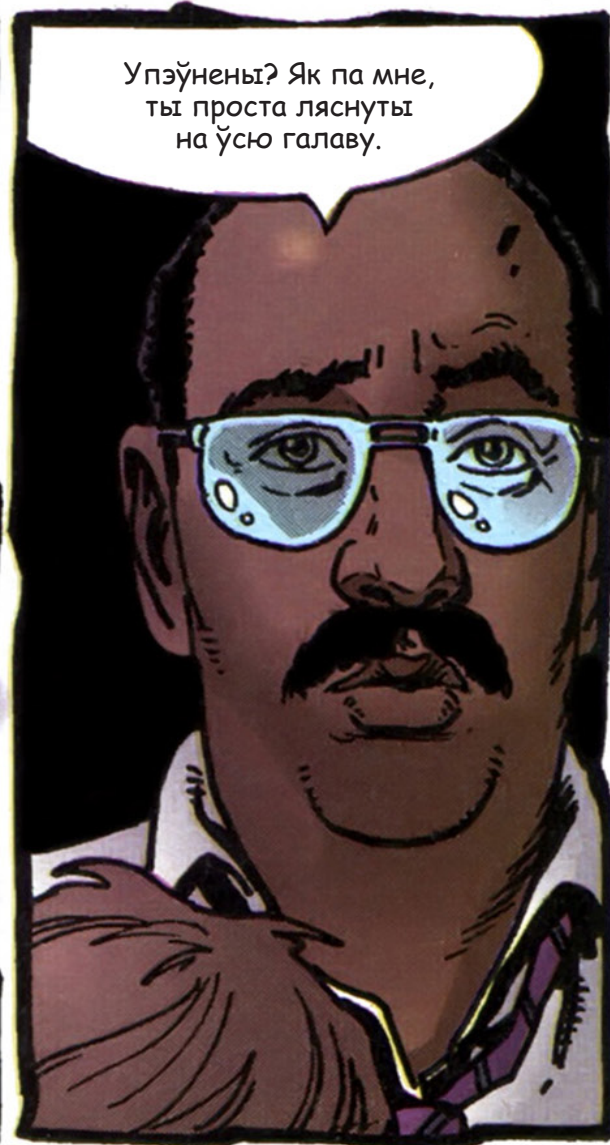
Але курва! Ну... калі я быў там,
на той вуліцы - разбіраўся з тымі
ЛАЙНЮКАМІ - я раптам адчуў,
што я так моцна іх ненавіджу,
і мне стала недастаткова быць
проста **файным мачо** - пажадаў
большага...

І я паспрабаваў
адыграцца на тым
паганцы, але рап-
там зразумеў, што я
жадаў адчуць боль,
а ня толькі **рабіць
балюча**... І аднойчы
я ўбачыў гэтых трох
хлопцаў і пажадаў...

А **БОЖУХНА**,
ДЖОНІ!

Здаецца,
я ге-е-ей!

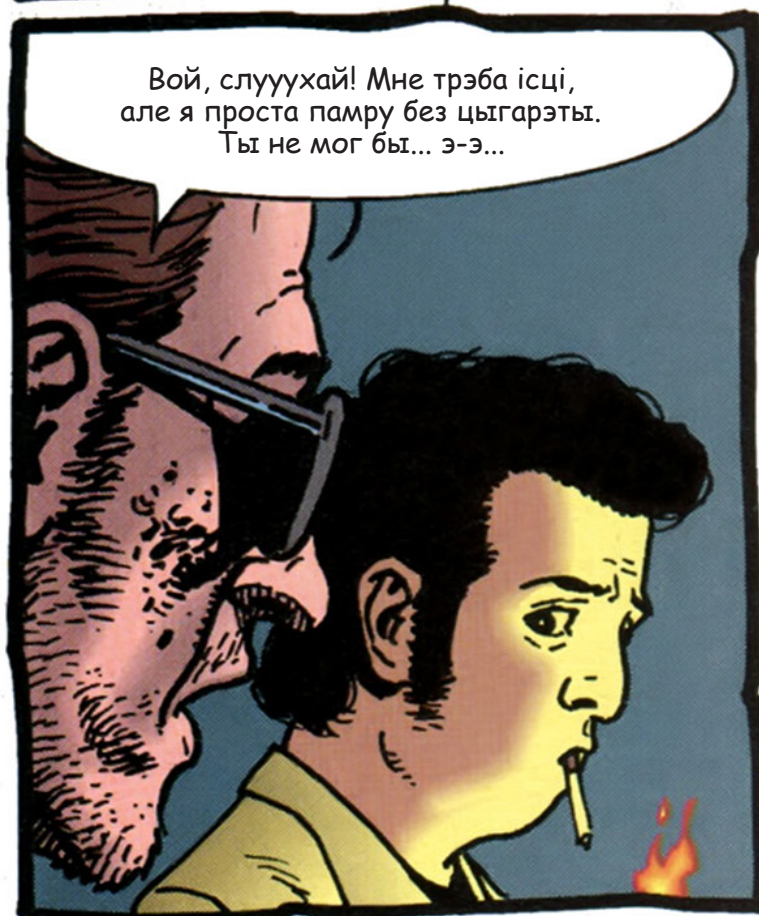

Упэўнены? Як па мне,
ты проста ляснуты
на ўсю галаву.

Я першы раз у
жыцці зграшыў
брыдкаслоўем.

Але нам,
копам, часам
бывае складана
стрымацца.

Я прыняў ягоную прапанову. Сай Кальтэрэйн памёр, а... э-э... сябры Полі зніклі, таму ніхто не мог абвергнуць маю версію падзей.

І я вырашыў: так, а чаму б і не?

Трападобны Кастар?

Сядайце.

Павінен сказаць, гэта найлепшая маркітаваная піца, што я еў у сваім жыцці...

Мм. Ну так, вы ж з Тэхаса.

Вы патэлефанавалі каму трэба?

Я размаўляў з агентам Дынінгсам - гэта федэрал, які рас-следуе анівільскую катастрофу..

Сказаў яму, што мы вылавілі з Гудзона цэла двухтыднёвай даўнасці, і зубы супадаюць з той карткай, копію якой нам прыслалі з ФБР. Здаецца, гэта яго цалкам задаволіла.

Вы афіцыйна загінулі, прапа-добны.

Яны на вас гару трупай павесілі - вы ведаеце?

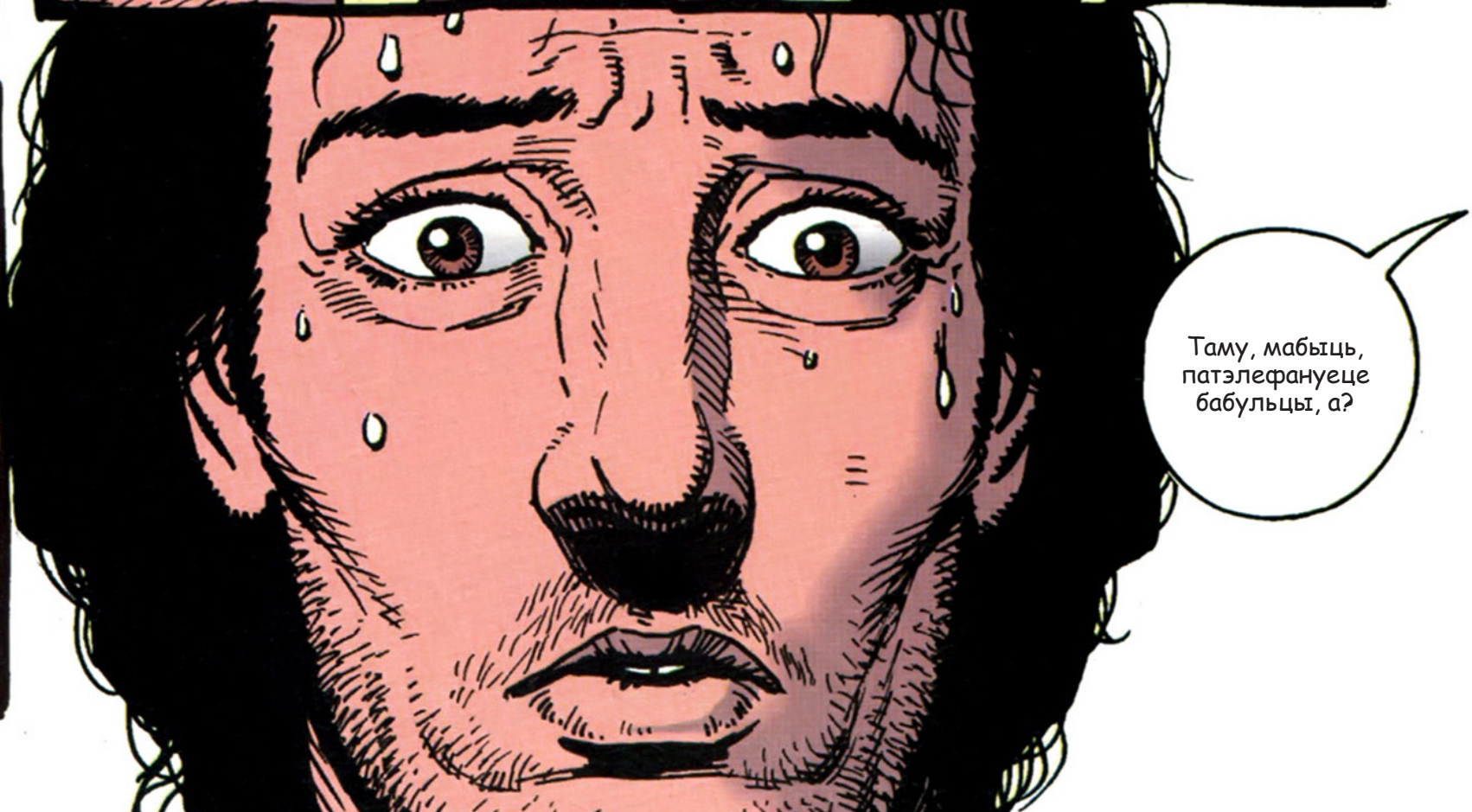
Адзіны лайнжук, якога я забіў - гэта Кальтэрэйн.

Добра.

А, дарэчы, ледзь не забыўся...

Дынінгс сказаў, што ў ягоны офіс некалькі разоў тэле-фанавала жанчына, якая казала, што яна ваша **БАБКА**, і вельмі цікавілася, дзе вы.

Таму, мабыць, патэлефануеце бабульцы, а?

Напэўна не.

Як справы ў Цюліп?

Яшчэ адну ноч правядзе ў бальніцы. Шмат крыві згубіла.

Вялікі дзякуй за тое, што аплаціў рахунак...

Аніякіх праблем, дружа. Вось чаго я не разумеў насамрэч... Кепска, зразумела, што ён спрабаваў забіць мяне. Але тое, што ён і вас абодвух ублытаў у гэтую справу...

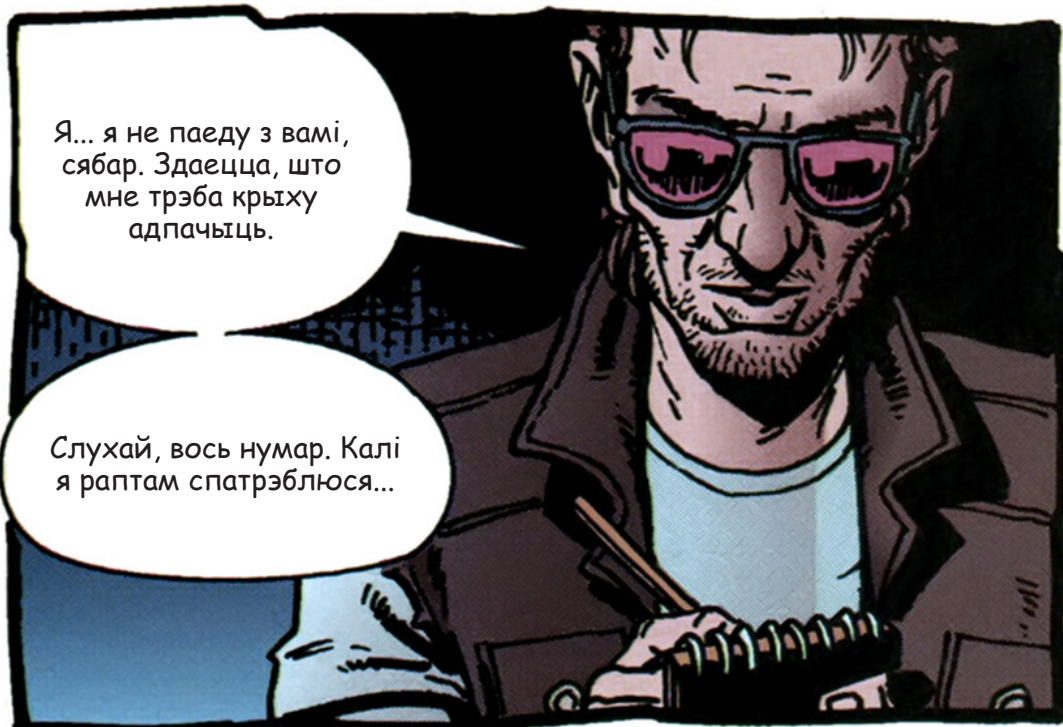
А я той самы ідыёт, які навіў яго на гэта.

Ты ніяк не мог ведаць.

Мы з Цюліп зноў накіроўемся на Птоўдзень, калі яна выйдзе з бальніцы. У яе ёсць яшчэ незакончаная справа ў Даласе.

І мне трэба таксама з чымсьці разабрацца.

Я... я не паеду з вамі, сябар. Здаецца, што мне трэба крыху адпачыць.

Слухай, вось нумар. Калі я раптам спатрэблюся...

Чатырыста пятнаццаць... Сан-Францыска, так?

Ага.

Беражы сябе, боскі чалавек!

І ты сябе, ляснуты лайннюк!

Не.

Ня могуць усе быць ёлупнямі.

За асабістае абясшкоджанне
небяспечнага маньяка Саймана
«Серыйнага Сая» Кальтрэйна,
праз месяц Джон Тул атрымаў
званне сяржанта, а ў наступ-
ным годзе стаў лейтэнантам.

Пол Брыджыс звольніўся з паліцыі, але
працягвае падтрымліваць сувязь са сваім
былым напарнікам.

Ало, хто
гэта?!

Яшчэ праз год ён згубіў
абедзве рукі ў выніку
пачварнага няшчасна-
га выпадку з аконным
шклом.

Кэсідзі паехаў на Захад,
але спачатку спыніўся перакусіць
у сваім любімым кутку Брукліна.

Ты каго
назваў італьяшкай,
ірландскі выра-
дак?

Тра прападобнага Джэсі Кастара і міс
Цюліп О'хара пакуль нічога ня чутна.

У агольным горадзе дзесяць
мільёнаў гісторый...

Але ня кожная з іх
мае сваю мараль.